

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Formueretlige Retsvirkninger Af Ægteskab Og Registreret Partnerskab](#) > [Ægtefællers Formueforhold](#) > [Finland](#)

Ægtefællers formueforhold

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Den finske formueordning mellem ægtefæller er baseret på begrebet udskudt formuefællesskab (*deferred community of property*). Aktiverne indgår som særeje under ægteskabet, men ved ægteskabets opløsning deles aktiverne ligeligt.

Ægteskabet ændrer ikke ejerforholdet mellem ægtefællerne. Ifølge den finske ægteskabslov (*Avioliittolaki 234/1929*) tilhører de aktiver, som ægtefællen har bragt ind i ægteskabet, fortsat ægtefællen efter ægteskabets indgåelse. Ligeledes tilhører de aktiver, som ægtefællen erhverver eller modtager ved arv eller gave under ægteskabet, ægtefællen. Ud over særeje hæfter hver ægtefælle for gæld, som ægtefællen har stiftet før eller under ægteskabet. Ægtefællerne hæfter dog i fællesskab for husholdningsgæld, der er stiftet af en af ægtefællerne.

Under den finske formueordning har ægtefællerne en ægteskabelig ret til den anden ægtefælles formue. De to ægtefæller – eller i tilfælde af den ene ægtefælles død – den efterlevende ægtefælle og arvingerne har således ret til halvdelen af ægtefællernes nettoformue ved bodelingen efter ægteskabets opløsning. Ægtefællernes ret omfatter alle aktiver, uanset hvornår og på hvilken måde ægtefællerne har erhvervet eller modtaget dem før indgåelsen af ægteskabet. Den ægteskabelige ret kan fravælges i en ægtepagt. Aktiver, der erhverves af ægtefællen som gave, ved arv eller en personlig forsikring med en begunstigelsesklausul om, at den begunstiges kommende ægtefælle ikke har nogen ægteskabelig ret til de pågældende goder, er heller ikke omfattet af denne ret.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Ægtefællerne kan oprette en ægtepagt før eller under ægteskabet. Ægtepagten har betydning for fordelingen af ægtefællernes formue ved bodelingen. I ægtepagten kan ægtefællerne f.eks. aftale, at ingen af ægtefællerne har nogen ret til den anden parts formue, og at hver ægtefælle således beholder sin formue. En ægtepagt kan også indeholde bestemmelser om udelukkelse af visse aktiver fra bodelingen.

Ægtepagten skal udfærdiges skriftligt, dateres og underskrives. Den skal desuden attesteres af to upartiske vidner. Ægtepagten træder i kraft, når den er blevet registreret hos det lokale civilregister (*maistraatti*) (eller siden primo 2020 hos den centrale myndighed for digitalisering og befolkningsdata, *Digi- ja väestötietovirasto*).

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres

indbyrdes formueforhold?

Ægteskabsloven indeholder visse begrænsninger for ægtefællernes fælles bolig og indbogenstande. Ægtefællen må ikke uden den anden ægtefælles skriftlige samtykke overdrage ejendomsretten til fast ejendom, der anvendes som ægtefællernes fælles bolig. Ægtefællen kan desuden ikke uden den anden ægtefælles samtykke udleje eller på anden måde afhænde den bolig, der anvendes som ægtefællernes fælles bolig, ægtefællernes fælles indbo, den anden ægtefælles nødvendige arbejdsudstyr eller genstande til den anden ægtefælles eller børnenes personlige brug.

Fordelingen af aktiverne (dvs. bodelingen) kan justeres, hvis slutresultatet ellers ville blive urimeligt eller medføre en uberettiget økonomisk fordel for en af ægtefællerne. I en konkret sag og på grundlag af en rimelighedsbetragtning er det således muligt at fravige de almindelige regler for fordeling af aktiver. I forbindelse med overvejelserne om justeringen af fordelingen tages der navnlig hensyn til ægteskabets varighed, ægtefællernes aktiviteter til fordel for husholdningen og for forøgelsen og sikringen af aktiver og andre sammenlignelige aspekter af ægtefællernes økonomiske situation.

Ved bodelingen kan det besluttes, at en af ægtefællerne ikke har nogen ret til den anden ægtefælles aktiver, eller at denne ret er begrænset, at der ikke kan gives nogen ret til nogen eller visse af aktiverne, eller at de aktiver, som en af ægtefællerne ikke har nogen ret til ifølge ægtepagten, behandles helt eller delvis som aktiver, som den anden ægtefælle har ret til, ved bodelingen.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Hvis skilsmissesagen er igangværende, eller hvis ægteskabet er opløst, skal fordelingen af aktiverne, dvs. bodelingen, foretages, hvis ægtefællen eller den afdøde ægtefælles arving anmoder herom. Ved bodelingen anvendes den ægteskabelige ret til at fastsætte den godtgørelse, som ægtefællen med den største nettoformue skal betale til den anden ægtefælle. Hvis ingen af ægtefællerne har ret til den anden ægtefælles formue, skal ægtefællernes særeje blot udskilles og ikke fordeles. Hvis ægtefællerne har aktiver, der tilhører dem begge, skal de deles på anmodning ved fordelingen af ægtefællernes formue eller udskillelsen af ægtefællernes særeje.

Desuden kan ægtefællernes formue fordeles, hvis ægtefæller med en formueordning, der er reguleret af finsk ret, har modtaget en separationsdom i udlandet. Bodelingen kan imidlertid ikke foretages under separationen, hvis ægtefællerne genoptager samlivet efter separationsdommen.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Retsvirkningerne af den ene ægtefælles død på formueforholdet mellem ægtefæller er i princippet de samme som ved skilsmisse.

Hvis den afdøde ægtefælle har slægtninge i lige nedstigende linje, dvs. børn eller deres efterkommere, kan den efterlevende ægtefælle kræve bodeling. Ved bodelingen deles ægtefællernes samlede formue i princippet ligeligt. Den efterlevende ægtefælle modtager halvdelen af formuen, og arvingerne modtager den anden halvdel. Hvis den efterlevende ægtefælle har en større formue end den afdøde ægtefælle, har vedkommende imidlertid ret til at beholde hele sin formue.

Hvis ægteskabet opløses som følge af ægtefællens død, og den afdøde ægtefælle ikke har slægtninge i lige nedstigende linje, arver den efterlevende ægtefælle afdødes formue, medmindre den afdøde ægtefælle har testamenteret sin formue til en anden person. I denne fase skelnes der ikke mellem den afdøde ægtefælles og den efterlevende ægtefælles formue. Hvis begge ægtefæller er afgået ved døden, deles den længstlevende afdøde ægtefælles formue i princippet også ligeligt mellem de to ægtefællers arvinger. Den efterlevende ægtefælle kan ikke ved testamente fastsætte den først afdøde ægtefælles arvingers arvelod.

Den overlevende ægtefælle kan sidde i den afdøde ægtefælles uskiftede bo, medmindre andet bestemmes efter anmodning om boskifte fra en slægtning i lige nedstigende linje eller i afdødes testamente. Den overlevende ægtefælle kan imidlertid altid forblive i uskiftet bo i den bolig, hvor ægtefællerne havde deres fælles hjem, og

beholde de sædvanlige husholdningseffekter, medmindre den overlevende ægtefælle besidder en ejendom, der er egnet som bolig.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

I Finland indleder myndigheden ikke sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller af egen drift. Hvis ægtefællerne ikke kan blive enige om bodelingen, pålægger retten i første instans efter anmodning bobestyreren at fordele aktiverne.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Et ægteskab begrænser i princippet ikke ægtefællens aftalefrihed, og under ægteskabet kan ægtefællerne disponere over deres private ejendom uden den anden ægtefælles samtykke.

Desuden hæfter ægtefællerne ikke for hinandens gæld efter loven. Ægtefællerne hæfter imidlertid solidarisk for husholdningsgæld stiftet af en af ægtefællerne og for betaling af lejen for den fælles bolig. Lejemålet for den fælles bolig kan kun opsiges i fællesskab, selv om lejeaftalen kun blev underskrevet af den ene ægtefælle.

Kreditorer er beskyttet af ægteskabsloven, og ægtefællen kan således ikke give afkald på sine rettigheder på en måde, der er bindende for kreditorerne. Hvis den ene ægtefælle ved bodelingen har overdraget en væsentligt større andel af sin formue til den anden ægtefælle eller til arvingerne, end ægtefællen var forpligtet til, kan bodelingen tilsidesættes i insolvensboet.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

I Finland indleder myndigheden ikke sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller af egen drift. Hvis skilsmisssagen er igangværende, eller hvis ægteskabet er opløst, skal fordelingen af aktiverne foretages, hvis ægtefællen eller den afdøde ægtefælles arving anmoder herom. Hvis ingen af ægtefællerne har ret til den anden ægtefælles formue, skal ægtefællernes særeje blot udskilles og ikke fordeles.

I tilfælde af skilsmisse deles ægtefællernes samlede formue i princippet ligeligt mellem ægtefællerne, medmindre de har oprettet en ægtepagt. Fordelingen af aktiverne kan desuden justeres på grundlag af rimelighedsbetragtninger. I forbindelse med fordelingen eller udskillelsen af aktiver skal ægtefællernes fælles aktiver også deles efter anmodning.

Hvis den afdøde ægtefælle har slægtninge i lige nedstigende linje, dvs. børn eller deres efterkommere, kan den efterlevende ægtefælle kræve bodeling. Ved bodelingen deles ægtefællernes samlede formue i princippet ligeligt. Den efterlevende ægtefælle modtager halvdelen af formuen, og arvingerne modtager den anden halvdel. Hvis den efterlevende ægtefælle har en større formue end den afdøde ægtefælle, har den efterlevende ægtefælle imidlertid ret til at beholde hele sin formue. Hvis ægteskabet opløses som følge af ægtefællens død, og den afdøde ægtefælle ikke har slægtninge i lige nedstigende linje, arver den efterlevende ægtefælle afdødes formue, medmindre den afdøde ægtefælle har testamenteret sin formue til en anden person. Hvis begge ægtefæller er afdøde ved døden, deles den længstlevende afdøde ægtefælles formue i princippet også ligeligt mellem de to ægtefællers arvinger.

Arvingerne kan indgå en aftale om, hvordan boet skal deles (bodeling ved aftale). Hvis de er ude af stand til at nå til enighed, varetages bodelingen af en bobestyrer udpeget af retten på begæring af en af ægtefællerne (bodeling ved kendelse).

Hvis bodelingen sker ved aftale, udfærdiges et dokument, der dateres og underskrives. Dokumentets ægthed og rigtighed skal attesteres af to upartiske vidner. Hvis bobestyreren varetager bodelingen, udfærdiges et dokument om bodelingen, der underskrives af bobestyreren.

Dette dokument om bodelingen kan indgives til det lokale civilregister (*maistraatti*) (eller siden starten af 2020

til den centrale myndighed for digitalisering og befolkningsdata, *Digi- ja väestötietovirasto*) med henblik på registrering. Registreringen af dokumentet om bodelingen sikrer hver af ægtefællerne beskyttelse mod den anden ægtefælles kreditorer og berører ikke gyldigheden af fordelingen af aktiverne mellem ægtefællerne.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Ejendomsretten til fast ejendom registreres ved ansøgning om registrering af ejendomsretten. Ejendomsretten indføres i tingbogen. Når ejendomsretten er blevet registreret, fremgår den nye ejer af adkomstdokumentet.

I tilfælde af en ændring af ejendomsretten til fast ejendom i forbindelse med en fordeling eller deling af ejendom skal aftalen om at fordele eller dele ejendom, en begrundelse for grundlaget for bodelingen, f.eks. en meddelelse fra retten i første instans om indledning af en skilsmisssag, og en eventuel kvittering for betaling af ejerskifteafgift, indgives til den finske kort- og matrikelstyrelse (*Maanmittauslaitos*).

Fristen for registrering af ejendomsretten til fast ejendom ved bodeling løber fra det tidspunkt, hvor bodelingen er endelig afsluttet. Registreringsperioden er seks måneder.

■ Sidste opdatering: 15/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.